Туристичний збір

Ставка	Об’єкт оподаткування	Платники
Встановлюється у розмірі до 0,5 відсотка – для внутрішнього туризму та до 5 відсотків – для в’їзного туризму від розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, для однієї особи за одну добу тимчасового розміщення	Загальна кількість діб тимчасового розміщення у місцях проживання (ночівлі)	Громадяни України, іноземці, а також особи без громадянства, які прибувають на територію адміністративно-територіальної одиниці, на якій діє рішення сільської, селищної, міської ради або ради об’єднаної територіальної громади, що створена згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, про встановлення туристичного збору, та тимчасово розміщуються у місцях проживання (ночівлі). Платниками збору не можуть бути особи, які: а) постійно проживають, у тому числі на умовах договорів найму, у селі, селищі або місті, радами яких встановлено такий збір; б) особи визначені п.п. «в» п.п. 14.1.213 п. 14.1 ст. 14 Податкового кодексу України (далі – Кодекс)*, які прибули у відрядження або тимчасово розміщуються у місцях проживання (ночівлі), (житловий будинок, прибудова до житлового будинку, квартира, котедж, кімната, садовий будинок, дачний будинок, будь-які інші об’єкти, що використовуються для тимчасового проживання (ночівлі)), що належать фізичним особам на праві власності або на праві користування за договором найму; в) особи з інвалідністю, діти з інвалідністю та особи, що супроводжують осіб з інвалідністю I групи або дітей з інвалідністю (не більше одного супроводжуючого); г) ветерани війни; ґ) учасники ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС; д) особи, які прибули за путівками (курсівками) на лікування, оздоровлення, реабілітацію до лікувально-профілактичних, фізкультурно-оздоровчих та санаторно-курортних закладів, що мають ліцензію на медичну практику та акредитацію центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони здоров’я; е) діти віком до 18 років; є) дитячі лікувально-профілактичні, фізкультурно-оздоровчі та санаторно-курортні заклади; ж) члени сім’ї фізичної особи першого ступеня споріднення (її батьки, її чоловік або дружина, діти такої фізичної особи, у тому числі усиновлені) та/або другого ступеня споріднення (її рідні брати та сестри, її баба та дід з боку матері і з боку батька, онуки), які тимчасово розміщуються такою фізичною особою у місцях проживання (ночівлі), (житловий будинок, прибудова до житлового будинку, квартира,

		котедж, кімната, садовий будинок, дачний будинок, будь-які інші об’єкти, що використовуються для тимчасового проживання (ночівлі)), що належать їй на праві власності або на праві користування за договором найму

*****п.п. «в» п.п. 14.1.213 п. 14.1 ст. 14 Податкового кодексу України від 02 грудня 2010 року № 2755-VI із змінами та доповненнями (далі – Кодекс) фізична особа – резидент – фізична особа, яка має місце проживання в Україні.

У разі якщо фізична особа має місце проживання також в іноземній державі, вона вважається резидентом, якщо така особа має місце постійного проживання в Україні; якщо особа має місце постійного проживання також в іноземній державі, вона вважається резидентом, якщо має більш тісні особисті чи економічні зв'язки (центр життєвих інтересів) в Україні. У разі якщо державу, в якій фізична особа має центр життєвих інтересів, не можна визначити, або якщо фізична особа не має місця постійного проживання у жодній з держав, вона вважається резидентом, якщо перебуває в Україні не менше 183 днів (включаючи день приїзду та від'їзду) протягом періоду або періодів податкового року.

Достатньою (але не виключною) умовою визначення місця знаходження центру життєвих інтересів фізичної особи є місце постійного проживання членів її сім’ї або її реєстрації як суб'єкта підприємницької діяльності.

Якщо неможливо визначити резидентський статус фізичної особи, використовуючи попередні положення цього підпункту, фізична особа вважається резидентом, якщо вона є громадянином України.

Якщо всупереч закону фізична особа - громадянин України має також громадянство іншої країни, то з метою оподаткування цим податком така особа вважається громадянином України, який не має права на залік податків, сплачених за кордоном, передбаченого Кодексом або нормами міжнародних угод України.

Якщо фізична особа є особою без громадянства і на неї не поширюються положення абзаців першого - четвертого цього підпункту, то її статус визначається згідно з нормами міжнародного права.

Достатньою підставою для визначення особи резидентом є самостійне визначення нею основного місця проживання на території України у порядку, встановленому Кодексом, або її реєстрація як самозайнятої особи.

У разі якщо у розд. IV Кодексу використовується термін «резидент» у відповідних відмінках, під цим терміном розуміється «фізична особа – резидент».